

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

۱۰۴۸

شماره چاپ

۴۷۶

شماره ثبت

دوره هفتم - سال دوم

تاریخ چاپ ۱۳۸۴/۷/۹

طرح فوریتی

طرح الزام دولت به تعلیق اجرای داوطلبانه پروتکل الحاقی

یک فوریت این طرح در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۸۴/۷/۶ به تصویب رسید

کمیسیونهای ارجاعی، اصلی: امنیت ملی و سیاست خارجی

فرعی: اقتصادی - انرژی - قضایی و حقوقی

اداره کل قوانین

باسمه تعالی

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

● جمهوری اسلامی ایران ظرف دو سال گذشته اقدامات مهمی را جهت شفاف‌سازی و اطمینان‌آفرینی در جامعه جهانی در زمینه فعالیت‌های صلح‌آمیز هسته‌ای برداشته است، تعلیق موقت و داوطلبانه چرخه سوخت، اجرای پروتکل الحاقی، ارائه گزارش ۱۰۳۰ صفحه‌ای از کلیه اقدامات صورت گرفته و ۱۲۰۰ نفر روز بازرسی بازرسان آژانس بین‌المللی که گزارش آقای البرادعی مدیرکل آژانس مبنی بر عدم انحراف جمهوری اسلامی ایران از مقررات آژانس در نوامبر ۲۰۰۴ به عنوان سند مهم پایبندی جمهوری اسلامی ایران به مقررات این سازمان و عهدنامه NPT محصول این اقدامات بود. علی‌رغم همه این اقدامات متأسفانه پیشنهاد سه کشور انگلیس، فرانسه، آلمان و برخلاف همه این واقعیتها و بدون توجه به نظر جنبش عدم تعهد به عنوان بزرگترین مجموعه کشورهای جهان و دو کشور مهم عضو دائم شورای امنیت سازمان ملل یعنی روسیه و چین طی قطعنامه‌ای برخلاف عهدنامه NPT ● حق مسلم جمهوری اسلامی ایران را در فناوری هسته‌ای نادیده گرفته‌اند.

علی‌هذا مجلس شورای اسلامی جهت دفاع از حق مسلم ملت بزرگ ایران و جهت حفظ دستاوردهای علمی فرزندان این مرز و بوم، دولت را ملزم به تعلیق اجرای پروتکل الحاقی تا زمان به رسمیت شناخته شدن حق مسلم ایران از انرژی هسته‌ای می‌نماید.

دولت همچنین باید ضمن ارائه گزارش تفصیلی از روند اجرایی NPT وضعیت اقتصادی، تجاری جمهوری اسلامی ایران را با کشورهای که با این حق ملی به مقابله پرداخته‌اند مشخص و به مجلس شورای اسلامی گزارش نماید، لذا طرح زیر با قید یک فوریت تقدیم مجلس محترم شورای اسلامی می‌گردد.

بروجردی - نیرومند - کامران - حاجی بابایی - اخوان بیطرف - استکی - توکلی -
زادسر - آراین منش - شهر یاری - تابع - محمد تقی رهبر - حیدرپور - شهباز خانی -
شافعی - سرافراز - بلوکیان - کاتوزیان - طهماسبی - بزرگیان - محمود محمدی -
حکیمی - فولادگر - دلخوش - سید فضل... موسوی - نیکنام - آوایی - حسینی سیرجان -
عسکری - میر تاج الدینی - سید هادی طباطبایی - دانشیار - مرتضوی - فتاحی - دهقان -
کیمی - حیاتی - رجب رحمانی - ثروتی - مؤدب پور - اختری - کوچک زاده - کریمی -
مصباحی مقدم - فروزش - باهنر - فتح... حسنونند - پیش بین - حبیب زاده - اسلامی -
سید عبد... حسینی - کلهر - همتی - آشتیانی - هدایت خواه - افشاری - امامی راد - محمد
عباسی - رجایی - بهرامی احمدی - دوست محمدی - تحریری نیک صفت - سید مرتضی
موسوی - پایی - رسولی نژاد - امین زاده - میرزایی - بیات - شریعتی - یحیی زاده - فاطمه
رهبر - علی احمدی - حمید سعادت - عادل آذر - هاشمی ریس - سید جمال الدین
ارجمند - دقیقی - شیخ - محسنی - منصوری رضی - اسد... عباسی - ناصر نصیری -
معتد - سادات موسوی - ناصر سودانی - محمد عباسپور - یآوری - سید محمود ابطحی -
رستاد - کاویانی - گرانمایه - افروغ - نبی رودکی - ندیمی - ربانی - مدنی - رضایی -

مهدوی - ساعدی - شیخ الاسلام - مقنیان - سلیمانی - نادران - غفار اسماعیلی -
 حجازی فر - قیصر صالحی - اللهیاری - امیرحسنخانی - سیدحسین حسینی - ریاض -
 سعدونزاده - سیدمحمد مهدی طباطبایی - دوگانی - سیدآبادی - دیریاز - رزمیان مقدم -
 وزیری - مظفر - مختاری - مؤیدی - سیدبهبول حسینی - صادقزاده - جمفرزاده -
 عطارزاده - باغبانیان - طباطبایی زابل - حسنی - حیدری - ابوطالب - حسینی قروه -
 زاکانی - سلطانی - روحی - محصل همدانی - فدایی - محمد صادقی - نژادفلاح -
 نعمتزاده - آلیا - افتخاری - مرونی - قمری - امیری - دانش منفرد و چند امضاء ناخوانا

طرح الزام دولت به تعلیق اجرای داوطلبانه پروتکل الحاقی

ماده واحده - دولت موظف است از تاریخ تصویب این قانون اجرای داوطلبانه پروتکل الحاقی را تا زمان رسمیت یافتن حق داشتن چرخه سوخت هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران به حالت تعلیق درآورد.

تبصره ۱ - دولت موظف است ظرف حداکثر دو هفته گزارشی از چگونگی اجرای عهدنامه NPT در رابطه جمهوری اسلامی ایران را به مجلس شورای اسلامی ارائه نماید.

تبصره ۲ - دولت موظف است گزارشی از وضعیت روابط اقتصادی، تجاری جمهوری اسلامی ایران با کشورهایایی که در طراحی قطعنامه اخیر در آژانس نقش اساسی ایفا نموده‌اند به مجلس شورای اسلامی ارائه نماید.

مصوبه‌های مجلس شورای ملی - ۱۳۴۸/۱۰/۲۲

قانون پیمان بین المللی منع گسترش سلاحهای هسته‌ای

مصوب ۱۳۴۸/۱۰/۲۲

[م] ماده واحده - پیمان بین المللی منع گسترش سلاحهای هسته‌ای مشتمل بر یک مقدمه و یازده ماده که در تاریخ ۱۰ تیر ماه ۱۳۴۷ برابر با اول ژوئیه ۱۹۶۸ به امضا نمایندگان مختار دولت شاهنشاهی در مسکو، لندن و واشنگتن رسیده است تصویب و به دولت اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.
قانون بالا مشتمل بر یک ماده و متن پیمان ضمیمه در جلسه روز پنجشنبه یازدهم دی ماه یک هزار و سیصد و چهل و هشت به تصویب مجلس شورای ملی و در جلسه روز دوشنبه بیست و دوم دی ماه یک هزار و سیصد و چهل و هشت شمسی به تصویب مجلس سنا رسیده است.

رئیس مجلس سنا - جعفر شریف امامی

پیمان منع گسترش سلاحهای هسته‌ای

دول عاقد این پیمان که ذیلا طرفهای پیمان نامیده می‌شوند.

با توجه به ویرانی‌هایی که یک جنگ هسته‌ای برای بشریت به بار خواهند آورد و نتیجتاً لزوم مجاهدت همه جانبه در دفع خطر یک چنین جنگ و اقدام در راه حفظ

امنیت مردم - و

با ایقان به این که گسترش سلاحهای هسته‌ای خطر جنگ هسته‌ای را شدیداً افزایش خواهد داد - و

با رعایت قطعنامه‌های مجمع عمومی ملل متحد که خواهان انعقاد موافقتنامه‌ای به منظور جلوگیری از اشاعه بیشتر سلاحهای هسته‌ای است - و

با التزام به همکاری در ایجاد تسهیلات اجرایی مقررات تضمینیه آژانس

بین المللی انرژی اتمی در مورد فعالیتهای هسته‌ای صلحجویانه - و

با ابراز پشتیبانی از مجاهدات معموله در راه تحقیق و توسعه و مساعی دیگر

به منظور پیشرفت اجرای اصل تضمین موثر جریان مواد خام و محصولات شکافتنی

مخصوص از طریق استفاده از آلات و سایر روش‌های فنی در بعضی از نقاط

سوق الجیشی در محدوده سیستم اقدامات تضمینیه آژانس بین المللی انرژی اتمی -

و با تأیید این اصل که فواید حاصله از استفاده‌های صلحجویانه از تکنولوژی

هسته‌ای - منجمله کلیه فرآورده‌های فرعی ناشی از تکنولوژی که دول مجهز به

سلاحهای هسته‌ای ممکن است از بسط ادوات انفجاری هسته‌ای به دست آورند بایستی

برای مقاصد صلحجویانه در دسترس کلیه طرف‌های این پیمان اعم از دولی که

مجهز به سلاحهای هسته‌ای باشند یا نه - قرار داشته باشد - و

با اعتقاد به این که در اجرای این اصل کلیه طرفهای این پیمان حق دارند در

مبادله هر چه وسیعتر اطلاعات علمی شرکت نموده و به منظور بسط بیشتر

استفاده از انرژی اتمی برای مقاصد صلحجویانه - انفراداً یا با همکاری سایر

دول اقدام نمایند - و

با اعلام قصد خود دایر به قطع هر چه زودتر مسابقه تسلیحات هسته ای و اخذ تدابیر موثر در جهت خلع سلاح هسته ای - و

یا تقاضای مصرانه از کلیه دول به همکاری در نیل به این هدف - و با تذکار این که طرفهای پیمان ۱۹۶۳ راجع به منع آزمایش سلاحهای هسته ای در جو و فضای ماورا جو و زیر آب - در دیباچه پیمان مذکور - تصمیم خود را دایر بر مجاهدت در راه تحقق قطع کلیه انفجارات آزمایشی سلاحهای هسته ای برای همیشه و ادامه مذاکرات در این زمینه - ابراز داشته اند - و

با اشتیاق به فراهم آوردن موجبات کاهش تنشجات بین المللی و تقویت اعتماد بین دول - به منظور تسهیل در قطع تولید سلاحهای هسته ای و امحا کلیه موجودیهای فعلی این سلاحها و حذف سلاحهای هسته ای و وسایل حمل و انتقال آن از زرادخانه ها ملی - از طریق انعقاد پیمانی در باب خلع سلاح عمومی و کامل تحت نظارت شدید و موثر بین المللی - و

با تذکار این که به موجب منشور ملل متحد دول باید در روابط بین المللی خود از تهدید یا توسل به قوه قهریه چه علیه تمامیت ارضی یا استقلال سیاسی دول چه به هر نحو دیگری که مغایر با اهداف ملل متحد باشد - خودداری نمایند - و این که استقرار و حفظ صلح و امنیت بین المللی باید از طریقهای تضمین شود

که حداقل منابع انسانی و اقتصادی جهان مصروف تسلیحات گردد، نسبت به موارد ذیل موافقت نمودند.

ماده ۱ - هر یک از دول طرف این پیمان که مجهز به سلاحهای هسته ای است متعهد می شود - از واگذاری مستقیم یا غیر مستقیم - سلاحهای هسته ای یا سایر ادوات انفجاری هسته ای و یا کنترل بر این سلاحها یا ادوات انفجاری به دیگری (به هر انتقال گیرنده ای) خودداری کند - و هیچ یک از دول فاقد سلاحهای هسته ای را - به هیچ نحوی از آنها در ساختن سلاحهای هسته ای یا سایر ادوات انفجاری هسته ای یا در تحصیل این قبیل سلاحها یا ادوات انفجاری و یا در کنترل بر آنها کمک یا تشویق و یا ترغیب ننماید

ماده ۲ - هر یک از دول طرف این پیمان که فاقد سلاحهای هسته ای است متعهد می شود - از قبول مستقیم یا غیر مستقیم انتقال سلاحهای هسته ای یا سایر ادوات انفجاری هسته ای یا کنترل بر این سلاحها یا ادوات انفجاری هسته ای از دیگری (از هر انتقال دهنده ای) خودداری نماید - و به هیچ نحوی از آنها سلاحهای هسته ای یا سایر ادوات انفجاری هسته ای نسازد و تحصیل ننماید و برای ساختن سلاحهای هسته ای یا سایر ادوات انفجاری هسته ای در جستجو و یا قبول کمک بر نیاید.

ماده ۳ - هر یک از دول طرف این پیمان که فاقد سلاحهای هسته ای است - متعهد می شود - در موافقتنامه ای که طبق اساسنامه آرژانس بین المللی انرژی اتمی و بر اساس سیستم اقدامات تضمینیه این آرژانس صرفا به منظور بررسی و تایید انجام تعهدات دولت مربوطه نسبت به مواد این پیمان و جلوگیری از انحراف انرژی هسته ای از مصارف صلحجویانه به تولید سلاح های هسته ای یا سایر ادوات انفجاری هسته ای مورد مذاکره و انعقاد قرار خواهد گرفت تضمینات مقرر را بپذیرد. نحوه اجرای تضمینات مقرر در ماده حاضر، متوجه مواد خام و محصولات شکافتنی مخصوص می باشد خواه این مواد و محصولات در داخل تاسیسات هسته ای اصلی تولید یا عمل آورده یا به کار برده شده باشد و خواه در خارج

این قبیل تاسیسات قرار گرفته باشد. تضمینات مقرر در این ماده نسبت به کلیه مواد خام یا محصولات شکافتنی مخصوص و معمول در کلیه فعالیتهای هسته ای صلحجویانه در سرزمین و یا قلمرو یا هر کجا که تحت کنترل چنین دولتی باشد، مجری خواهد بود.

۲ - هر یک از دول طرف این پیمان - تعهد می نماید که :

الف - مواد خام یا محصولات شکافتنی مخصوص یا

ب - تجهیزات یا موادی را که به خصوص برای عمل آوردن یا استفاده یا تولید محصولات شکافتنی مخصوص طرح یا تهیه شده است به هیچ یک از دول فاقد سلاهای هسته ای - برای منظورهایی صلحجویانه - تحویل ندهد مگر آن که این گونه مواد خان و محصولات شکافتنی مخصوص مشمول تضمینات مقرر در این ماده قرار گرفته باشد.

۳ - تضمینات مقرر در ماده حاضر به نحوی مورد اجرا قرار خواهد گرفت که

مفاد ماده چهار این پیمان رعایت شده و مانع از توسعه اقتصادی یا

تکنولوژیک طرفهای پیمان یا مانع از همکاری بین المللی در زمینه فعالیتهای هسته ای صلحجویان منجمله مبادلات بین المللی مواد و تجهیزات هسته ای برای عمل آوردن یا استفاده و یا تولید مواد هسته ای در راه انجام مقاصد صلحجویانه طبق مقررات ماده حاضر و اصل تضمین مقرر در مقدمه پیمان حاضر نباشد.

۴ - دول طرف این پیمان که فاقد سلاهای هسته ای هستند به منظور رعایت مفاد

ماده حاضر - موافقتنامه هایی انفرادی یا به اتفاق سایر دول یا آژانس

بین المللی انرژی اتمی و طبق اساننامه آژانس مزبور منعقد خواهند ساخت .

مذاکرات مربوط به انعقاد این موافقتنامه ها ظرف یکصد و هشتاد روز پس از

مجری شدن بدوی این پیمان آغاز خواهد گردید. در مورد دولی که اسناد تصویب

یا الحاق به این پیمان را پس از مدت یکصد و هشتاد روز مزبور تسلیم دارند

مذاکرات مربوط به انعقاد موافقت نامه ها حداکثر در تاریخ تسلیم اسناد تصویب

یا الحاق آغاز خواهد گردید. این موافقت نامه ها باید حداکثر هیجده ماه پس

از تاریخ شروع مذاکرات به مورد اجرا گذارده شود.

ماده ۱ - ۱ - هیچ یک از مقررات پیمان حاضر به نحوی تعبیر نخواهد گردید که

به حقوق غیر قابل تلویش هر یک از دول طرف پیمان در راه توسعه تحقیقات و

تولید و بهره برداری از انرژی هسته ای به منظورهایی صلحجویانه - بدون تبعیض

و طبق مقررات مواد ۱ و ۲ پیمان حاضر - لطمه وارد سازد.

۲ - کلیه دول طرف پیمان متعهد می شوند - مبادله هر چه وسیعتر تجهیزات و

مواد اطلاعات علمی و تکنولوژیک را به منظور مصارف صلحجویانه انرژی هسته ای

تسهیل نمایند و حق مشارکت در این مبادلات را دارا می باشند. به علاوه طرفهای

پیمان که قادر باشند باید همچنین انفرادی یا به اتفاق سایر دول یا

سازمانهای بین المللی - در توسعه بیشتر استفاده از انرژی هسته ای برای

مقاصد صلحجویانه خصوصا در سرزمینهای دول طرف پیمان که فاقد سلاهای هسته ای

هستند با توجه لازم به احتیاجات مناطق در حال رشد جهان - تشریک مساعی

نمایند.

ماده ۵ - هر یک از طرفهای پیمان تعهد می نماید که تدابیر مقتضی اتخاذ کند

که طبق مفاد این پیمان و تحت نظارت بین المللی مقتضی و از طریق رویه های

بین المللی مقتضی فواید بالقوه هر نوع استفاده صلح جویانه از انفجارهای

هسته ای با رعایت اصل عدم تبعیض در اختیار کلیه دول طرف این پیمان که فاقد

سلاح های هسته ای می باشد. قرار گیرد و هزینه مورد مطالبه از آنها بابت ادوات انفجاری مورد استفاده تا سر حد امکان نازل تعیین گردد و شامل مخارج تحقیق و یا تکمیل نباشد.

دول طرف این پیمان که فاقد سلاح های هسته ای می باشند - قادر خواهند بود به موجب یک یا چند موافقتنامه بین المللی خاص و از طریق یک سازمان بین المللی زیربند که نمایندگی دول فاقد سلاح های اتمی در آن - به نحوی کافی تامین شده باشد از فواید مذکور استفاده نمایند.

مذاکرات درباره این موضوع هر چه زودتر پس از لازم الاجرا شدن پیمان آغاز خواهد گردید. دول طرف این پیمان که فاقد سلاح های هسته ای هستند در صورت تمایل همچنین می توانند فواید مذکور را به موجب موافقتنامه های دو جانبه تحصیل نمایند.

ماده ۶ - هر یک از طرفهای پیمان متعهد می شود با حسن نیت کامل مذاکرات درباره اقدامات موثر به منظور متوقف ساختن هر چه زودتر مسابقه تسلیحات هسته ای و همچنین مذاکرات درباره خلع سلاح هسته ای و انعقاد پیمان خلع سلاح عمومی و کامل تحت کنترل شدید و موثر بین المللی را تعقیب کند.

ماده ۷ - هیچ یک از مواد این پیمان به حق گروه های مختلف دول که به منظور حصول اطمینان از فقدان کامل سلاحهای هسته ای در سرزمینهای مربوطه خود میبادرت به انعقاد پیمانهای منطقه ای بنمایند - لطمه ای وارد نمی سازد.

ماده ۸ - هر یک از طرفهای پیمان می تواند اصلاحاتی را به پیمان حاضر پیشنهاد کند. متن اصلاحات پیشنهادی به حکومتهای نگهدارنده متون اصلی پیمان تسلیم می گردد تا به کلیه طرفهای پیمان اعلام شود. در این صورت اگر حداقل یک سوم از طرفهای پیمان تقاضا نمایند - حکومتهای نگهدارنده از کلیه طرفهای پیمان برای تشکیل کنفرانسی به منظور بررسی این اصلاحات دعوت به عمل خواهند آورد.

۲ - اصلاحات وارده به این پیمان باید با اکثریت آرا کلیه طرفهای پیمان منجمله آرا کلیه دول مجهز به سلاحهای هسته ای که از طرفهای پیمان هستند و کلیه طرفهای دیگر پیمان که در تاریخ اعلام اصلاحیه پیشنهادی - در شورای حکام آژانس بین المللی انرژی اتمی عضویت دارند - مورد تصویب قرار گیرد. این اصلاحات در مورد هر یک از طرفهای پیمان که سند تصویب اصلاحیه را تسلیم نماید از تاریخی لازم الاجرا است که اسناد تصویب اکثریت طرفهای پیمان منجمله کلیه دول مجهز به سلاحهای هسته ای که از طرفهای پیمان هستند و کلیه طرفهای دیگر پیمان که در تاریخ اعلام اصلاحیه در شورای حکام آژانس بین المللی انرژی اتمی عضویت دارند - تسلیم شده باشد. از آن پس اصلاحیه در مورد هر یک از سایر طرفهای این پیمان از تاریخ تسلیم اسناد تصویب اصلاحیه لازم الاجرا خواهد بود.

۳ - پنج سال پس از لازم الاجرا شدن این پیمان کنفرانسی از طرفهای پیمان در ژنو (سوییس) تشکیل خواهد گردید تا نحوه اجرای پیمان حاضر را به منظور حصول اطمینان از تحقق اهداف دیباچه و مفاد پیمان - بررسی نماید. از آن پس و در فواصل پنج ساله اکثریت طرفهای پیمان می توانند با تسلیم پیشنهادی در این خصوص به دول نگهدارنده متون اصلی پیمان موجبات تشکیل کنفرانسی مشابه دیگر را به منظور بررسی نحوه اجرای پیمان فراهم سازند.

- ماده ۹ - ۱ - این پیمان برای امضای کلیه دول مفتوح خواهد بود هر دولتی که پیمان را قبل از آن که به موجب بند سوم ماده حاضر به مرحله اجرا درآید امضا نکرده باشد می تواند در هر موقع به آن ملحق شود.
- ۲ - این پیمان به تصویب امضاکننده آن خواهد رسید. اسناد تصویب و اسناد الحاق پیمان به حکومت‌های دول متحده آمریکا و بریتانیای کبیر و ایرلند شمالی و اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی که بدین وسیله به عنوان حکومت‌های نگهدارنده متون اصلی پیمان تعیین می گردند تسلیم خواهد شد.
- ۳ - این پیمان پس از تصویب دولی که حکومت‌های آنها به عنوان نگهدارنده متون اصلی پیمان تعیین شده اند و چهل دولت دیگر از امضاکنندگان پیمان حاضر و پس از تسلیم اسناد تصویب آنها به مرحله اجرا در خواهد آمد. در این پیمان اصطلاح دولت مجهز به سلاح‌های هسته ای به دولتی اطلاق می شود که تا قبل از اول ژانویه ۱۹۶۷ یک سلاح هسته ای یا وسیله انفجاری هسته ای ساخته و منفجر کرده باشد.
- ۴ - در مورد دولی که اسناد تصویب یا الحاق خود را پس از لازم الاجرا شدن پیمان حاضر تسلیم نمایند - پیمان از تاریخ تسلیم اسناد تصویب یا الحاق آنها لازم الاجرا خواهد بود.
- ۵ - حکومت‌های نگهدارنده متون اصلی پیمان - تاریخ هر امضا و تاریخ تسلیم هر سند تصویب یا الحاق و تاریخ لازم الاجرا شدن پیمان حاضر و تاریخ وصول هر تقاضای تشکیل کنفرانس و سایر اعلامیه ها را بی درنگ به اطلاع کلیه دول امضاکننده و یا ملحق شده به پیمان خواهند رسانید.
- ۶ - پیمان حاضر توسط حکومت‌های نگهدارنده متون اصلی طبق ماده ۱۰۲ منشور ملل متحد به ثبت خواهد رسید.
- ماده ۱۰ - ۱ - چنانچه هر یک از طرف‌های پیمان - تشخیص دهد که حوادثی فوق العاده مربوط به موضوع این پیمان مصالح عالیه کشورش را به مخاطره افکنده است - حق خواهد داشت - در اعمال حق حاکمیت ملی خود از پیمان کناره گیری کند. طرف مذکور باید این کناره گیری را با اخطار قبلی سه ماهه به کلیه دول دیگر طرف پیمان و به شورای امنیت ملل متحد اعلام نماید. اخطار مذکور باید حاوی بیان و شرح حوادث فوق العاده ای که به نظر دولت مورد بحث مصالح عالیه کشورش را به مخاطره انداخته است - باشد.
- ۲ - بیست و پنج سال پس از لازم الاجرا شدن پیمان - کنفرانسی تشکیل خواهد شد تا در مورد این که آیا پیمان برای مدت نامحدودی لازم الاجرا به ماند یا برای مدت یا مدت‌های اضافی معینی تمدید شود - اخذ تصمیم کند. این تصمیم به اکثریت آرای طرف‌های پیمان اتخاذ خواهد شد.
- ماده ۱۱ - این پیمان که متون انگلیسی و روسی و فرانسه و اسپانیایی و چینی آن متساویا معتبر است و در بایگانی حکومت‌های نگهدارنده ضبط خواهد شد. حکومت‌های نگهدارنده نسخ مصدق پیمان حاضر را برای دول امضاکننده یا ملحق شده به پیمان ارسال خواهند داشت.
- بنا به مراتب - امضاکنندگان ذیل که دارای اختیارات لازمه برای این منظور می باشند پیمان حاضر را امضا نمودند.
- در تاریخ اول ژوئیه ۱۹۶۸ در سه نسخه در شهرهای واشنگتن و لندن و مسکو منعقد گردید.

قانون پیمان منع استقرار سلاحهای هسته ای و سایر سلاحهای انهدام دسته جمعی

مصوب ۱۳۵۰ / ۳ / ۳۱

ماده واحده - پیمان منع استقرار سلاحهای هسته ای و سایر سلاحهای انهدام دسته جمعی مشتمل بر یک مقدمه و یازده ماده که در تاریخ ۷ دسامبر ۱۹۷۰ به تصویب مجمع عمومی ملل متحد رسیده و از طرف نمایندگان مختار دولت شاهنشاهی ایران در تاریخ ۱۱ فوریه ۱۹۷۱ (۲۲ بهمن ۱۳۴۹) در واشنگتن و مسکو و لندن امضا شده است تصویب و اجازه تسلیم سند تصویب آن داده می شود.

قانون فوق مشتمل بر یک ماده و متن پیمان ضمیمه پس از تصویب مجلس شورای ملی در جلسه روز یکشنبه ۱۶ / ۳ / ۱۳۵۰ در جلسه روز دوشنبه سی و یکم خرداد ماه یک هزار و سیصد و پنجاه شمس به تصویب مجلس سنا رسید.

رییس مجلس سنا جعفر شریف امامی
پیمان منع استقرار سلاحهای هسته ای و سایر سلاحهای انهدام دسته جمعی در بستر و زیر بستر دریاها و اقیانوسها

دول طرف پیمان حاضر:

با اذعان به علاقه مشترک بشریت به توسعه بهره برداری از بستر دریاها و اقیانوسها برای مقاصد صلحجویانه -

با توجه با این که جلوگیری از مسابقه تسلیحاتی هسته ای در بستر دریاها و اقیانوسها به تامین حفظ صلح جهانی کمک نموده و موجب تقلیل بحرانهای بین المللی و تقویت روابط دوستانه بین دول می گردد -

با اعتقاد به این که (انعقاد) پیمان حاضر گامی است در راه خارج کردن بستر و زیر دریاها و اقیانوسها از حیطه مسابقه تسلیحاتی -

با اعتقاد به این که (انعقاد) پیمان حاضر گامی است در جهت انعقاد یک معاهده کلی و کامل خلع سلاح تحت نظارت قاطع و موثر بین المللی و با عزم راسخ به ادامه مذاکرات برای وصول بدین مقصود -

با اعتقاد به اینکه پیمان حاضر اهداف و اصول منشور ملل متحد را به نحو که منطبق با اصول حقوق بین الملل و بدون نقض آزادی دریاها به پیش خواهد برد به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - ۱ - دول طرف پیمان حاضر - تعهد می نمایند که در بستر و زیر بستر دریاها و اقیانوسها - ماورای حدود خارجی منطقه بستر دریایی طبق تعریف

ماده ۲ هیچ نوع سلاحهای هسته ای یا انواع سلاحهای انهدام دسته جمعی دیگر و همچنین هیچ نوع ساختمان و تاسیسات پرتاب یا انواع تسهیلات دیگر که به خصوص جهت انبار کردن و آزمایش کردن یا استفاده از چنین سلاحهایی تعبیه شده باشد کار نگذارند و مستقر نسازند.

۲ - تعهدات بند ۱ ماده حاضر در مورد منطقه بستر دریایی اشاره شده در همان

بند نیز جاری خواهد بود با این استثنای که این تعهدات در داخل منطقه بستر دریایی مذکور نسبت به دولت ساحلی و بستر دریای زیر آبهایی سرزمینی آن دولت مجری خواهد بود.

۳ - دول طرف پیمان حاضر - تعهد می نمایند که از کمک و تشویق و یا وادار کردن دولتهای دیگر در مبادرت به فعالیتهای اشاره شده در بند ۱ ماده حاضر خودداری نموده و به هیچ طریق دیگری نیز در این قبیل عملیات شرکت نکنند.
ماده ۲ - از لحاظ پیمان حاضر - حد خارجی منطقه بستر دریایی اشاره شده در بند ۱ منطبق خواهد بود با حد خارجی منطقه ۱۲ میلی معطوفه در قسمت دوم کنوانسیون دریای سرزمینی و منطقه مجاور مضمی در ژئو به تاریخ ۲۹ آوریل ۱۹۵۸ و اندازه گیری آن طبق مفاد بخش ۲ قسمت اول کنوانسیون مذکور و طبق حقوق بین الملل به عمل خواهد آمد.

ماده ۳ - ۱ - به منظور پیشبرد هدفهای حاضر و حصول اطمینان از رعایت مقررات آن - هر یک از دول طرف پیمان حق خواهد بود فعالیتهای سایر دول طرف پیمان را در بستر و زیر بستر دریاها و اقیانوسهای خارج از منطقه مذکور در ماده ۱ از طریق مشاهده بررسی نماید - مشروط بر این که این مشاهدات باعث مزاحمت در فعالیتهای مذکور نگردد.

۲ - چنانچه در اثر این مشاهدات - تردید موجهی در مورد انجام تعهداتی که به موجب پیمان به عهده گرفته شده - باقی بماند - دولت طرف پیمان که چنین تردیدی دارد و دولت طرفی که مسئول فعالیتهای مشکوک می باشد به منظور رفع تردید با یکدیگر مشورت خواهند نمود.

چنانچه تردید همچنان باقی بماند - دولت تردیدکننده مراتب را به سایر دول طرف پیمان اعلام خواهد گردید و طرفهای مربوطه در مورد طرق بررسی به صورتی که بتواند مورد توافق قرار گیرد با یکدیگر همکاری خواهند کرد. این طرق شامل بازرسی مناسب اشیاء و ساختمانها و تاسیسات و سایر وسایلی خواهد بود که معقولا بتوان از انواع مشروحه در بند ۱ دانست دول طرف پیمان که در منطقه فعالیتهای واقع باشند - منجمله هر یک از دول ساحلی و هر طرف دیگری که تقاضا نماید - اختیار خواهند داشت که در چنین مشاورات و همکاریهایی شرکت نمایند. پس از اختتام سایر طرق رسیدگی - طرف شروع کننده این بررسیها گزارش مقتضی به سایر طرفهای پیمان ارسال خواهند داشت.

۳ - چنانچه دولت مسئول فعالیتهای موجد ترتیب معقول - از طریق بررسی اشیاء و ساختمانها و تاسیسات یا سایر وسایل شناخته نشود - دولت تردیدکننده مراتب را به سایر دول طرف پیمان که در منطقه فعالیتهای مذکور واقع هستند و کلیه سایر دول طرف پیمان اعلام و تحقیقات لازم را از آنان به عمل خواهد آورد.

چنانچه در نتیجه این تحقیقات ثابت شود که دولت مشخصی مسئول چنین فعالیتهایی است این دولت باید طبق مفاد بند ۲ ماده حاضر با سایر طرفهای پیمان مشورت و همکاری نماید. چنانچه شناسایی دولت مسئول فعالیتهای مزبور از طریق این تحقیقات مشخص نشود - دولت تحقیق کننده می تواند از طرق دیگری منجمله از طریق بازرسی اقدام نماید و در انجام این امر از دول طرف پیمان که در منطقه فعالیت واقع هستند - منجمله از کلیه دول ساحلی و هر دولت دیگری که مایل به همکاری باشد - برای شرکت در بازرسی دعوت خواهد نمود.
۴ - چنانچه مشورت و همکاری موضوع بندهای ۲ و ۳ ماده حاضر تردید راجع به فعالیتهای مرتفع نمازد و اجرای تعهدات متقبله طبق پیمان حاضر کماکان مورد تردید جدی باشد - هر دولت طرف پیمان می تواند طبق مفاد منشور ملل

متحد موضوع را به شورای امنیت رجوع نماید و شورا می تواند طبق مفاد منشور اقدام نماید.

۵ - هر دولت طرف پیمان می تواند بررسی موضوع ماده حاضر را با وسایل خاص خود یا با کمک کامل یا محدود هر دولت دیگر طرف پیمان یا از طرق مناسب بین المللی در کادر ملل متحد و طبق منشور آن - انجام دهد.

۶ - اقدامات بررسی موضوع پیمان حاضر - بدون ایجاد مزاحمت در فعالیتهای سایر دول طرف پیمان با رعایت حقوق شناخته شده طبق حقوق بین الملل - از جمله آزادی دریاهای و حقوق دول ساحلی در مورد اکتشاف و استخراج فلات قاره خود انجام خواهد شد.

ماده ۴ - هیچ یک از مفاد پیمان حاضر به نحوی تفسیر نخواهد شد که به منزله تائید یا رد وضع هر یک از دول طرف پیمان - در قبال کنوانسیونهای بین المللی موجود از جمله کنوانسیون ۱۹۵۸ در مورد دریای سرزمینی و منطقه مجاور یا حقوق یا دعوی مطروحه دولت مذکور یا شناسایی یا عدم شناسایی حقوق یا دعوی هر دولت دیگر نسبت به آبهای مجاور سواحل خود منجمله دریاهای سرزمینی و مناطق مجاور یا بستر دریا و اقیانوس از جمله فلاتهای قاره تلقی گردد.

ماده ۵ - طرفهای پیمان حاضر تعهد می نمایند در مورد اتخاذ تدابیر جدید در زمینه خلع سلاح به لحاظ جلوگیری از مسابقه تسلیحاتی در بستر و زیر بستر دریاهای و اقیانوسها - مذاکرات را با حسن نیت ادامه دهند.

ماده ۶ - هر یک از دول طرف می تواند اصلاحاتی را به پیمان حاضر پیشنهاد نماید.

این اصلاحات در مورد هر یک از دول طرف که اصلاحات را پذیرفته است - پس از قبول آن توسط اکثریت دول طرف پیمان و سپس در مورد هر یک از سایر دول طرف پیمان از تاریخی که این اصلاحات را بپذیرد لازم الاجرا خواهد شد.

ماده ۷ - پنج سال بعد از لازم الاجرا شدن پیمان حاضر - کنفرانسی با شرکت دول طرف پیمان در ژنو (سوئیس) به منظور بررسی و تجدید نظر در نحوه اجرای آن و اطمینان از این که هدفهای مندرجه در مقدمه و مواد آن رعایت شده و در حال تحقق است ، تشکیل خواهد گردید.

در موقع این تجدید نظر کلیه پیشرفتهای تکنولوژیکی مربوطه مورد توجه قرار خواهد گرفت - کنفرانس تجدید نظر - طبق نظر اکثریت طرفهای شرکت کننده در کنفرانس - لزوم و تاریخ انعقاد کنفرانس تجدید نظر دیگری را تعیین خواهد نمود.

ماده ۸ - هر یک از دول طرف این پیمان - در اعمال حق حاکمیت ملی خود

- اختیار دارد در صورت یقین به این که وقایع فوق العاده - مربوط به موضوع پیمان منافع عالیه مملکت او را به خطر انداخته است - از پیمان حاضر خارج گردد - چنین دولتی باید خروج خود را با اخطار سه ماهه به سایر دول طرف پیمان و به شورای امنیت ملل متحد اعلام نماید. و در اعلامیه مزبور شرح وقایع فوق العاده ای که به نظر آن دولت باعث به خطر افتادن منافع عالیه او شده است بیان خواهد داشت.
- ماده ۹ - مقررات پیمان حاضر - به هیچ وجه در تعهدات دول طرف این پیمان - که که بموجب معاهدات بین المللی موجد مناطق آزاد از سلاحهای هسته ای به عهده دارند - موثر نخواهد بود.
- ماده ۱۰ - ۱ - پیمان حاضر برای امضا کلیه دول مفتوح خواهد بود.
- هر دولتی که پیمان را قبل از لازم الاجرا شدن آن - طبق بند ۳ ماده حاضر امضا نمایند می تواند در هر زمان به آن ملحق شود.
- ۲ - پیمان حاضر به تصویب دول امضاکننده خواهد رسید. اسناد تصویب و الحاق به حکومتهای اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی بریتانیای کبیر و ایرلند شمالی و ممالک متحده آمریکا که بدین وسیله به عنوان حکومتهای نگاهدارنده اسناد تعیین می شوند - تسلیم خواهد شد.
- ۳ - پیمان حاضر پس از تسلیم اسناد تصویب از طرف ۲۲ حکومت منجمله حکومتهایی که به عنوان نگاهدارنده اسناد پیمان حاضر تعیین شده اند لازم الاجرا خواهد شد.
- ۴ - در مورد دولی که اسناد تصویب یا الحاق آن بعد از لازم الاجرا شدن پیمان حاضر تسلیم شود - پیمان از تاریخ تسلیم اسناد تصویب یا الحاق لازم الاجرا خواهد شد.
- ۵ - حکومتهای نگاهدارنده اسناد - بلافاصله حکومتهای دول امضاکننده و ملحق شونده را از تاریخ هر امضا و تاریخ تسلیم هر سند تصویب یا الحاق و تاریخ لازم الاجرا شدن پیمان حاضر و تاریخ دریافت اطلاعیه های دیگر مطلع خواهند بود.
- ۶ - حکومتهای نگاهدارنده اسناد - پیمان حاضر طبق ماده ۱۰۲ منشور ملل متحد به ثبت خواهد رسانید.
- ماده ۱۱ - پیمان حاضر که متون اسپانیایی و انگلیسی و چینی و روسی و فرانسوی آن متساویا معتبر می باشد - در آرشیو حکومتهای نگاهدارنده اسناد نگاهداری خواهد شد. نسخه های مصدق پیمان توسط حکومتهای نگاهدارنده اسناد برای حکومتهای دول امضاکننده و ملحق شونده ارسال خواهد شد.
- بنا به مراتب - امضاکنندگان ذیل که دارای اختیارات لازم می باشند پیمان حاضر را امضا نمودند.
- پیمان فوق مشتمل بر یک مقدمه و یازده ماده منضم به قانون پیمان منع استقرار سلاحهای هسته ای و سایر سلاحهای انهدام دسته جمعی می باشد.
- رئیس مجلس سنا - جعفر شریف امامی

قانون دستیابی به فن آوری هسته‌ای صلح آمیز

ماده واحده - دولت جمهوری اسلامی ایران موظف است در چارچوب معاهده (N.P.T) و قوانین بین‌المللی با بهره‌گیری از اندیشمندان، محققین و امکانات داخلی و بین‌المللی و همچنین پیگیری اجرای تعهدات آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و کشورهای برخوردار از این فناوری در برابر کشورهای عضو معاهده منع تولید و تکثیر سلاحهای هسته‌ای (N.P.T) نسبت به برخوردار نمودن کشور از فناوری هسته‌ای صلح‌آمیز از جمله تأمین چرخه سوخت جهت بیست هزار مگاوات برق هسته‌ای اقدام نماید.

سیاستگذاری و برنامه‌ریزی در مورد تربیت نیروی انسانی متخصص اولویت‌بندی در فناوری و تحقیقات هسته‌ای توسط وزارت علوم، تحقیقات و فناوری و سازمان انرژی اتمی تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ بیست و پنجم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۴/۳/۱ به تأیید شورای نگهبان رسید.